

nepodali výkaz o tom, že náhradu za poškození budov obročních poskytli neb zajistili, neb že v tom směru od všeliké náhrady byli osvobozeni (dv. d. ze dne 30. července 1824, č. 2027, a ze dne 5. března 1835, č. 4870).

III. Listina odevzdací.

Byl-li pravý dědic soudem seznán a byly-li splněny závazky, má úřad projednací vydati odevzdací nařízení (§ 819 o. o. z.), v němž musí býti vyjádřeno:

1. jméno a příjmení zůstavitelovo a den jeho úmrtí,
2. jméno a příjmení dědicovo, právní důvod dědický, způsob dědické přihlášky a nastupuje-li více dědiců, poměr, dle něhož v dědictví podíl mají, s odvoláním na rozdělení pozůstalosti, jež snad před odevzdáním bylo předsevzato. Z nařízení toho musí dále
3. býti zřejmo, připadá-li pozůstalost dědici jako volné vlastnictví, neb pokud dědic v přičině práva poživacího a nakládání s podstatou obmezen jest stávajícím svazkem fideikomisním, lenním neb substitučním. Při substitucích a nařízeních, jí na roveň postavených, budiž zvláště substitut, jemuž má býti jmění odevzdáno, nastal-li by případ substituce, přesně označen, pokud ovšem právě jest znám;
4. je-li dědic nezletilý neb má-li opatrovníka, budiž i tento poměr výslovně vytkn (§ 174 cit. pat.).

Listina odevzdací má se obmeziti na momenty právě uvedené (roz. ze dne 26. listopadu 1873, č. 11446) a nemá se v ní činiti zmínka o jednotlivých předmětech pozůstalostních, jelikož dle roz. ze dne 19. listopadu 1879, č. 12179 legitimuje listina odevzdací též k zažalování pohledávek pozůstalostních, dodatečně se objevivších. Listina odevzdací se vyhotoví, byť i jednotlivé předměty pozůstalostní během projednání se dostaly v držení dědice neb osob třetích.

Za zápis listiny odevzdací do knih veřejných může býti žádáno jen u soudu pozůstalostního (§§ 177, 178 cit. pat., zák. ze dne 23. května 1883, č. 82 ř. z.). Bylo-li po nastalém odevzdání nalezeno nějaké jmění pozůstalostní, netřeba nové přihlášky dědické a opětného odevzdání (§ 179). Odevzdací nařízení nejsou listinami, na základě jichž by bylo lze exekuci vésti (roz. ze dne 30. prosince 1890, č. 14580, časop. »Ger. Halle« 1891, č. 41); nálezem nejv. soudu ze dne 3. ledna 1884, č. 15165 bylo však vysloveno, že pravoplatnou listinu odevzdací proti spoludědici jakožto držiteli pozůstalosti vykonati lze. Za uvedení dědice v držbu a správu jmění pozůstalostního může po vydání dekretu odevzdacího žádáno býti jen pravidelným pořadem práva (roz. ze dne 27. března 1885, č. 3224, časop. »Ger. Zeit.«, 1886, č. 35). Duplikáty odevzdacích listin nesmějí býti vydány osobám třetím, byť by jich tyto nutně potřebovaly (roz. ze dne 11. května 1887, č. 4444, časop. »Not. Ztg.«, 1888, č. 2). Listiny odevzdací jsou jakožto úřední vyhotovení kolku prosty.

(Viz čl. Odevzdání jure crediti.)

Literatura: Randa, Erwerb der Erbschaft, Vídeň, 1867, Dr. Ferd. Schuschter, Das Verfahren ausser Streitsachen, Vídeň, 1886.

Odevzdání pozůstalosti jure crediti jest odevzdání dědictví na místě platu. Je-li pozůstalost tak nepatrná, že nestojí ani za to, aby další projednávání její soudem bylo zavedeno, tak jmenovitě lze-li z okolností daných za to míti, že jen nejnutnější dluhy pozůstalostní zapraviti bude

lze, má soud o povaze a ceně pozůstalosti, pak o výši nákladů pohřebních a poslední nemoci, jakož i ostatních privilegovaných pohledávkách proti pozůstalosti strany vyslechnouti a jmění pasivy takto vyčerpané věřitelům na místě zaplacení odevzdati. Výměr, kterým se projednání pozůstalosti takto odbude, musí obsahovati všechny jednotlivé pohledávky, k jichž zaplacení pozůstalost na místě zaplacení odevzdána byla (§ 52 a 73 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). Nabyvatel ručí pouze za dluhy převzaté. Není-li pozůstalost privilegovanými pohledávkami vyčerpána a nestačí-li tento zbytek ku krytí nákladů řízení konkursního, budiž zbytek tento bez vyhlášení konkursu přikázán (roz. ze dne 14. dubna 1874 č. 3581 sb. »Gl. U.« č. 5331). Nežli se pozůstalost na místě zaplacení odevzdá, jest předsevzít likvidaci aktiv a pasiv. Je-li s odevzdáním tímto ztráta na pohledávkách spojena, jest k tomu potřebí souhlasu všech věřitelů; poměrné rozdělení nastane dle zásad v řízení konkursním platících. Dědic má vždy přednost ve příčině převzetí pozůstalosti; má-li tedy býti pozůstalost odevzdána komusi třetímu, jest vždy potřebí svolení dědicova. Byl-li při odevzdání jure crediti některý z věřitelů pominut, jehož pohledávka dědici již dříve známa neb dokonce zažalována byla, jest odevzdání vůči tomuto věřiteli bezúčinným (roz. ze dne 24. února 1875, č. 1771 sb. »Gl. U.« č. 5642). Pozůstalost úředníka, který státní pokladně počet složití měl, nesmí beze svolení příslušného úřadu, ani jure crediti odevzdána býti (dv. d. ze dne 3. prosince 1824 č. 2053 sb. z. s.). I při odevzdání jure crediti jest soudem pozůstalostním povolení vkladu práva vlastnického ku nemovitostem pozůstalostním uděliti (roz. ze dne 22. června 1880 č. 7359, časop. »Ger. Zeit.« 1882 č. 31). Ručení dědice s výhradou § 802 o. o. z. se přihlásivšího místo má jen tehdy, když dědic následkem nastoupení dědictví část jeho skutečně obdrží; při odevzdání jure crediti toto ručení dědicovo tedy místa nemá (roz. ze dne 15. března 1892 č. 3196, časop. »Ger. Halle« č. 23). Vyjde-li dodatečně na jevo nějaké jmění pozůstalostní, jest projednávání znovu zahájiti a přihlášky dědické přijati (§ 179 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. a roz. ze dne 8. února 1870 č. 1357 sb. »Gl. U.« č. 3702).

Odhad soudní.

I. Pojem a druhy.

Odhad jest zjištění ceny věci, předsevzaté za soudní intervence. Odhad dělí se ve tři kategorie a to: odhad jako průvodní prostředek ve sporu, odhad exekuční a dobrovolný odhad.

1. Odhad jako prostředek průvodní v řízení sporném se připouští, má-li býti proveden důkaz o ceně sporné věci (§ 201 s. ř.). Tento odhad řídí se předpisy o důkazu vedeném znalci. Odhad musí býti předsevzat ve všech případech, kde právo hájené neb ono, proti kterému se vystupuje, vrcholí v ceně věci; pročez jest odhad předsevzít, bez předběžného řízení a rozsudku i v těch případech, kde strany vedou spor o postačitelnosti dlužné jistoty (dv. dekr. ze dne 18. září 1786 sb. z. s. č. 576). Právě tak jako při důkaze znalců není dovoleno přezkoušení, nemá se ani odhad znovu předsevzít.

2. Odhad exekuční t. j. zjištění ceny věci do exekuce pojaté za soudní intervence za účelem případného prodeje exekučního, dělí se na exekuční odhad nemovitostí a exekuční odhad movitostí: